

Sygn. akt IV U 1464/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Płaczek

Protokolant: st. sekr. sądowy Patrycja Czarnik

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2015 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania A. S. - Firma (...) w B. oraz E. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 6 października 2014 roku nr (...)

w sprawie A. S. - Firma (...) w B. oraz E. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o podleganiu ubezpieczeniom społecznym

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala, że E. M. podlega od 17 lutego 2014 roku obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu zatrudnienia u płatnika składek A. S. - Firma (...) w B..

Sygn. akt IV U 1464/14

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 22 stycznia 2015 r.

Decyzją z dnia 06.10.2014 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 oraz art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442 ze zm.), art. 180 k.p.a. oraz art. 58 § 1 k.c., stwierdził, że E. M. jako pracownik u płatnika składek (...) A. S. nie podlega z tytułu umowy o pracę obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od 17.02.2014 r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że łącząca płatnika składek z ubezpieczoną umowa o pracę zawarta została dla pozorów celem uzyskania przez E. M. zasiłku chorobowego, co oznacza, że jest nieważna na podstawie art. 83 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p. O powyższym, zdaniem organu rentowego, świadczy krótki odstęp czasu pomiędzy podpisaniem umowy o pracę, a udaniem się przez E. M. na zwolnienie lekarskie, brak części dokumentów wymaganych przepisami prawa w chwili przyjmowania E. M. do pracy oraz to, że na miejsce E. M. miała zostać A. P. (1), podczas, gdy ta została zgłoszona do ubezpieczeń dopiero od 18.08.2014 r.

Odwołania od tej decyzji wniosły A. S. i E. M., domagając się jej zmiany i ustalenia, że E. M. podlega od 17.02.2014 r. obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu zatrudnienia

u płatnika składek A. S. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Firma (...)A. S. w B.. W uzasadnieniu odwołujące podniosły, że po podpisaniu umowy o pracę w dniu 17.02.2014 r. E. M. świadczyła pracę u płatnika składek w charakterze fryzjerki, tj. zgodnie ze swoimi kwalifikacjami. Przychodziła do pracy i podpisywała listę obecności. Jak podały, podpisując umowę o pracę E. M. nie wiedziała, że jest w ciąży. Zauważyły też, że na czas nieobecności w pracy E. M. na jej miejsce zatrudniony został inny pracownik.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie. Podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji podał, że zawarcie umowy o pracę z dnia 17.02.2014 r. miało fikcyjny charakter, a celem podpisania tej umowy było nadużycie przysługującego pracownikowi prawa do świadczeń z ubezpieczeń społecznych. Zdaniem ZUS, samo zawarcie umowy o pracę nie świadczy o istnieniu stosunku pracy, ponieważ tylko podjęcie i wykonywanie obowiązków pracowniczych daje podstawę do stwierdzenia, że doszło do nawiązania i kontynuowania stosunku pracy. W ocenie organu rentowego, strony umowy o pracę z dnia 17.02.2014 r. dokonały jedynie czynności pozorujących realizację tej umowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Odwołująca E. M. w 2009 r. ukończyła (...) Szkołę Zawodową w G., uzyskując tytuł czeladnika w zawodzie fryzjera. Od 01.09.2006 r. do 31.08.2009 r. obywała praktyki w Salonie (...) u B. T. w Ł.. Po ukończeniu szkoły pracowała w salonach fryzjerskich w charakterze fryzjerki. Od 16.09.2011 r. do 31.12.2011 r. był to Salon (...) G. G., w którym ubezpieczona była zatrudniona w wymiarze 1/2 etatu. W latach 2012-2013 E. M. prowadziła własną działalność gospodarczą- Salon (...) w Ż.. Działalność tę zlikwidowała w listopadzie 2013 r.

dowód:

- świadectwo ukończenia ZSZ z dnia 10.06.2009 r.- akta osobowe, akta ZUS,
- świadectwo czeladnicze z dnia 15.09.2009 r.- akta osobowe, akta ZUS,
- kwestionariusz osobowy E. M.- akta osobowe, akta ZUS,
- świadectwo pracy z dnia 31.08.2009 r.- akta ZUS,
- świadectwo pracy z dnia 31.12.2011 r.- akta osobowe,
- informacja z CEIDG- akta osobowe,
- zeznania odwołującej E. M.- 00:59:51,

W dniu 17.02.2014 r. E. M. zawarła z A. S. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Firma (...) A. S. w B. umowę o pracę na czas określony od 17.02.2014 r. do 16.02.2015 r. Mocą tej umowy ubezpieczonej powierzone zostało stanowisko fryzjera w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem zasadniczym w kwocie 1.680,00 brutto miesięcznie. E. M. została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych od 17.02.2014 r. W lutym i marcu 2014 r. płatnik składek zgłaszała do ubezpieczeń 18 osób.

dowód:

- umowa o pracę z dnia 17.02.2014 r.- akta osobowe, akta ZUS,
- druk ZUS P ZUA (zgłoszenie do ubezpieczeń)- akta osobowe,

Salon (...) płatnika składek znajduje się w B. przy ul. (...). W Salonie tym oprócz dwóch fryzjerów A. S. zatrudnia w każdym roku kilkunastu praktykantów. Praktyka trwa 3 lata. Salon czynny jest w godzinach od 8:00 do 19:00. W zakładzie znajdują się 4 stanowiska do obsługi klientów. Właścicielka na co dzień pracuje w Salonie, a ponadto uczy w szkole fryzjerskiej. Na przełomie grudnia 2013 r. i stycznia 2014 r. z Salonu odeszła jedna fryzjerka, w związku z

czym A. S. zaczęła poszukiwać na jej miejsce nowego pracownika. W tym celu ofertę pracy w swojej firmie złożyła w Urzędzie Pracy. Na ofertę tę odpowiedziała odwołująca E. M., która po jednym dniu praktyki zdecydowała się na podpisanie z A. S. umowy o pracę. Do pracy zgłosiła się w połowie stycznia 2014 r. i odtąd rozpoczęła prace na tzw. okres próbny, mimo braku podpisania umowy. Po upływie tego okresu, w dniu 17.02.2014 r. podpisała z płatnikiem składek umowę o pracę na czas określony. Po podpisaniu umowy o pracę, ubezpieczona odbyła wstępne szkolenie z zakresu BHP, tzw. instruktaż stanowiskowy. E. M. na co dzień pracowała w Zakładzie z drugą fryzjerką A. M. przez 8 godzin, z tym, że na zmiany, tj. od 8:00 do 16:00 albo od 11:00 do 19:00. Wykonywała wszystkie czynności fryzjerskie. Strzygła zarówno kobiety, jak i mężczyzn. Zajmowała się koloryzacją i czesaniem. Prezentowała swoje umiejętności praktykantom. Zdobyła już swoich stałych klientów. Strzyżenie męskie wykonywała szybko i dokładnie.

dowód:

- karta szkolenia wstępnego z zakresu bhp z dnia 17.02.2014 r.- akta ZUS,
- zeznania świadka P. K.- 00:11:46-00:27:03,
- zeznania świadka A. M.- 00:29:18-00:40:03, 00:45:36,
- zeznania świadka A. P. (2)- 00:47:54-00:58:01,
- zeznania odwołującej E. M.- 00:59:51-01:01:43, 01:09:33-01:14:54,

We wrześniu 2013 r. E. M. dowiedziała się, że nie będzie jej łatwo zająć w ciąży, ponieważ zdiagnozowano u niej zespół PCO (zespół policystycznych jajników). Miała też nieregularne cykle miesięczne. Po nieudanej próbie zajścia w ciążę w grudniu 2013 r., na przełomie grudnia 2013 r. i stycznia 2014 r. ubezpieczona nie spodziewała się dziecka. Podpisując umowę o pracę nie wiedziała, że jest w ciąży. W lutym zaczęło boleć ją podbrzusze, w związku z czym zgłosiła się do ginekologa. O ciąży dowiedziała się w dniu 27.02.2014 r. Poinformowana została też o tym, że ciąża jest zagrożona, ponieważ macica się nie rozciąga, a płód jest duży. W związku z tym, od 28.02.2014 r. do 17.03.2014 r. i od 20.03.2014 r. E. M. korzystała ze zwolnienia lekarskiego. Od 28.02.2014 r. do 03.03.2014 r., od 25.07.2014 r. do 28.07.2014 r. i od 18.09.2014 r. do 26.09.2014 r. przebywała w szpitalu z uwagi na dolegliwości bólowe w podbrzuszu. Dziecko urodziła

w dniu (...) r. Ubezpieczona pytała A. S., czy po urlopie macierzyńskim może wrócić do pracy. Płatnik składek wyraziła zgodę na powrót ubezpieczonej do pracy.

dowód:

- karta ciąży- k. 33,
- karty informacyjne leczenia szpitalnego z dnia: 03.03.2014 r., 28.07.2014 r., 26.09.2014 r. i 18.10.2014 r.- k. 33,
- zeznania odwołującej E. M.- 01:01:43-01:08:38,

Odwołująca A. S. zatrudniła na wolnym stanowisku pracy A. P. (1), która pracowała w Salonie do grudnia 2014 r. Pracownica ta zrezygnowała z dalszego zatrudnienia z uwagi na zbyt wysokie koszty dojazdu do pracy. Obecnie płatnik składek zatrudnia w Salonie kolejną fryzjerkę na podstawie umowy o pracę na czas określony.

dowód:

- zeznania świadka A. M.- 00:41:11-00:42:13,

Przychody odwołującej A. S. w 2013 r. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej wyniosły 156.837,28 zł, koszty uzyskania przychodu: 120.666,72 zł, a dochód: 36.170,56 zł.

dowód:

- zeznanie podatkowe PIT-36 za 2013 r. A. S.- akta ZUS,
- informacja o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w 2013 r.- akta ZUS,
- pismo Naczelnika US w B. z dnia 07.05.2014 r.- akta ZUS,

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów, zeznania świadków i odwołującej E. M.. Sąd pozytywnie ocenił dowody z dokumentów, których autentyczność oraz wiarygodność nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadków P. K., A. M.

i A. P. (2) oraz słuchanej w charakterze strony E. M., które wskazały na okoliczności istotne z punktu widzenia rozstrzygnięcia, dotyczące zawarcia między odwołującymi umowy o pracę z dnia 17.02.2014 r. oraz wykonywania przez ubezpieczoną pracy w Salonie należącym do A. S.. Zeznania świadków i odwołującej E. M. wzajemnie ze sobą korespondowały, były spójne, logiczne, a przy tym przekonujące w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego. Warto zauważyć, iż zarówno świadkowie jak i odwołująca składali zeznania w sposób pewny, swobodny i spontaniczny, odwołując się do wielu szczegółów dotyczących funkcjonowania zakładu fryzjerskiego, pracy w nim odwołującej E. M., a nawet dotyczących zdobycia przez nią już pierwszych tzw. „swoich klientów”. Świadek A. P. (2) ze szczegółami potrafiła opisać i ocenić sposób wykonywania poszczególnych czynności fryzjerskich przez E. M., zaś sama odwołująca z detalami potrafiła opisać swe miejsce pracy, co w świetle zasad doświadczenia życiowego utwierdza Sąd w przekonaniu o wiarygodności ich relacji.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania od zaskarżonej decyzji (...) Oddział w T. z dnia 06.10. 2014 r., w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa, zasługiwały na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie, czy umowa o pracę zawarta przez E. M. i A. S. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Firma (...) A. S.w B. w dniu 17.02.2014 r. jest ważną i skuteczną umową o pracę, czy też- jak twierdzi ZUS- umowę tę zawarto dla pozorów, w związku z czym nie wywołała ona i nie wywołuje skutków w zakresie podlegania przez E. M. ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia.

Przystępując do oceny prawnej przedmiotu sporu, w pierwszej kolejności wskazać należy, że dokonywana przez organ rentowy kontrola zgłoszeń do ubezpieczenia oraz prawidłowości i rzetelności obliczenia składki oznacza przyznanie Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych kompetencji do badania zarówno tytułu zawarcia umowy o pracę, jak i ważności jej poszczególnych postanowień (por. postanowienia SA w Krakowie: z dnia 10.01.2013 r., III AUa 1039/12, LEX nr 1267331 i z dnia 25.09.2012 r., III AUa 398/12, LEX nr 1223252).

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442 ze zm.), obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu podlegają pracownicy w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca- do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem (art. 22 § 1 k.p.). W ujęciu art. 22 § 1 k.p., stosunek pracy to relacja prawna łącząca pracodawcę i pracownika, na której treść składają się wzajemne prawa i obowiązki. Zgodnie z treścią powołanego przepisu, zasadniczym elementem konstrukcyjnym stosunku pracy jest zobowiązanie pracownika do wykonywania pracy pod kierownictwem pracodawcy, w czasie i miejscu przez niego wyznaczonym, za wynagrodzeniem.

Mając na uwadze okoliczności niniejszej sprawy, stwierdzić należało, że sformułowany przez organ rentowy zarzut pozorności umowy o pracę w oparciu o przepis art. 83 k.c. w związku z art. 300 k.p. był chybiony. Jak trafnie wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10.06.2013 r., II PK 299/12 (LEX nr 1393828), oświadczenie woli jest złożone dla pozorów, jeżeli jest symulowane. Symulacja ta musi się składać z dwóch elementów. Po pierwsze, strony, które dokonują symulowanej czynności prawnej, próbują wywołać wobec osób trzecich przeświadczenie (niezgodne z rzeczywistością), że ich zamiarem jest wywołanie skutków prawnych, objętych treścią ich oświadczeń woli. Po drugie, musi między stronami istnieć tajne, niedostępne osobom trzecim porozumienie, że te oświadczenia woli nie mają wywołać zwykłych skutków prawnych (akt konfidencji); jest to porozumienie co do tego, że zamiar wyrażony w treści symulowanych oświadczeń woli nie istnieje lub że zamiar ten jest inny niż ujawniony w symulowanych oświadczeniach. Niezgodność rzeczywistego zamiaru stron z treścią czynności prawnej musi odnosić się do jej skuteczności prawnej, woli powołania do życia określonego stosunku prawnego. Sąd Najwyższy zwraca w tym orzeczeniu uwagę na to, że przepis art. 83 § 1 k.c. opisuje dwie różne postaci pozorności. Pierwsza z nich (zdanie pierwsze) dotyczy sytuacji, gdy strony dokonują czynności prawnej dla pozorów i jej dokonanie nie służy ukryciu innej czynności prawnej. Można tu mówić o pozornoci zwykłej, bezwzględnej lub o symulacji absolutnej, bezwzględnej. Druga dotyczy sytuacji, gdy strony dokonują czynności prawnej pozornej w celu ukrycia innej czynności prawnej (dysymulowanej), której skutki prawne rzeczywiście chcą wywołać. Czynność prawna pozorna, wyrażająca oświadczenie woli pozorne, nie ukrywające innej czynności prawnej, nie wywołuje między stronami skutków prawnych, gdyż jest nieważna w świetle art. 83 § 1 k.c. Oświadczenie woli stron nie może wywołać skutków prawnych odpowiadających jego treści, ponieważ same strony tego nie chcą. (por. wyrok SN z dnia 23.06.1986 r., I CR 45/86, LEX nr 8766).

Osoba, która zawarła fikcyjną umowę o pracę, nie podlega ubezpieczeniu społecznemu i nie nabywa prawa do świadczeń wynikających z tego ubezpieczenia

(por. wyroki SN: z dnia 17.12.1996 r., II UKN 32/96, OSNAPiUS 1997/15/275 i z dnia 17.03.1998 r., II UKN 568/97, OSNAPiUS 1999/5/187). Jeżeli strony nie zamierzały osiągnąć skutków wynikających z umowy, w szczególności jeżeli nie doszło do podjęcia i wykonywania pracy, a jedynym celem umowy było umożliwienie pracownikowi skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego, umowa taka jest pozorna (art. 83 k.c.) (por. wyrok SN z dnia 18.05.2006 r., II UK 164/05, LEX nr 192462).

W świetle ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego, nie ulega wątpliwości, że E. M. świadczyła pracę na podstawie zawartej z A. S., prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Firma (...) A. S. w B., umowy o pracę od 17.02.2014 r. do 27.02.2014 r. i od 18.03.2014 r. do 19.03.2014 r. Potwierdzają to w sposób jednoznaczny nie tylko zeznania odwołującej E. M., ale przede wszystkim wiarygodne zeznania świadków.

Świadek P. K. podała, że widziała E. M. w pracy. Zaznaczyła, że ubezpieczona była fryzjerką z doświadczeniem. Wykonywała wszystkie czynności fryzjerskie, tj. strzyżenie i modelowanie, zarówno u kobiet, jak i u mężczyzn. Zaprezentowała jej też własną technikę strzyżenia. Fakt wykonywania na co dzień przez E. M. pracy fryzjerki u płatnika składek potwierdziła również świadek A. M., która podała, że ubezpieczona pojawiła się w pracy w połowie stycznia 2014 r. na okres próbny. Podkreśliła, że widziała pracę E. M., a szefowa pytała ją, co myśli o pracy ubezpieczonej. A. M. stwierdziła nawet, że zlecone ubezpieczonej czynności w/w wykonywała dobrze i ona sama nie miała żadnych zastrzeżeń do nowej pracownicy, jeżeli chodzi o strzyżenie, trawę ondulację, czy modelowanie. Wskazała też, że E. M. miała swoich stałych klientów. Na to, że ubezpieczona pojawiła się w pracy już w styczniu 2014 r. zwróciła ponadto uwagę świadek A. P. (2), która podała, że poznała E. M. w pracy u A. S. i widywała ją zarówno w pracy, jak i przy pracy. Widziała, jak E. M. strzyże i modeluje. Zauważyła przy tym, że ubezpieczona bardzo dużej jej pokazała, na przykład to, jak strzyże się do trójkąta, a ponadto uczyła się od niej upięć.

W oparciu o te zeznania można stwierdzić, że odwołująca E. M. od połowy stycznia 2014 r., a więc co najmniej od daty wskazanej w zaskarżonej decyzji tj. od 17.02.2014 r. do 27.02.2014 r. i od 18.03.2014 r. do 19.03.2014 r. pracowała stale i była to praca ciągła. Pomiedzy ubezpieczoną, a pracodawcą istniał stosunek podporządkowania, jeżeli chodzi o

czas pracy, miejsce i sposób jej wykonywania. Ubezpieczona pozostawała w dyspozycji pracodawcy, wykonując jego polecenia.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12.05.2011 r., II UK 20/11 (LEX nr 885004), nie można przyjmować pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, w sytuacji, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca pracę tę przyjmował. Wcześniej pogląd taki Sąd Najwyższy wyraził w wyrokach: z dnia 14.03.2001 r., II UKN 258/00 (OSNP 2002/21/527), z dnia 04.08.2005 r., II UK 321/04 (OSNP 2006/11-12/190 i z dnia 19.10.2007 r., II UK 56/07 (LEX nr 376433).

W niniejszej sprawie odwołująca podjęła pracę w ramach stosunku pracy w pełnym wymiarze czasu pracy i wykonywała ją co najmniej od 17.02.2014 r. do 27.02.2014 r. i od 18.03.2014 r. do 19.03.2014 r., a pracodawca świadczenie to przyjmował - co w świetle przekonującego stanowiska Sądu Najwyższego, wyklucza przyjęcie pozorności umowy o pracę.

Wprawdzie Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 14.03.2001 r., II UKN 258/00 (OSNP 2002/21/527) i z dnia 19.01.2010 r., I UK 261/09 (LEX nr 577825) podniósł, że brak pozorności nie wyklucza rozważenia, czy w konkretnym przypadku zawarcie umowy zmierzało do obejścia prawa (art. 58 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p.), to jednak w ocenie Sądu Okręgowego, teza taka powinna mieć mocne, jednoznaczne oparcie w stanie faktycznym sprawy i nie może pozostawać jedynie w sferze domysłów, czy sugestii ze strony organu rentowego- jak to miało miejsce w niniejszej sprawie. Czynność prawna mająca na celu obejście ustawy polega na takim ukształtowaniu treści tej czynności prawnej, że z punktu widzenia formalnego nie sprzeciwia się ustawie, ale w rzeczywistości (w znaczeniu materialnym) zmierza do zrealizowania celu, którego osiągnięcie jest zakazane przez ustawę. Organ rentowy nie może więc zasadnie twierdzić, że przedmiotowa umowa zawarta została dla pozorów, a jednocześnie zmierzała do obejścia prawa w rozumieniu art. 58 k.c. Przepisy art. 83 k.c. i art. 58 § 1 k.c. stanowią odrębne, samodzielne i wykluczające się wzajemnie podstawy nieważności czynności prawnej. Czynność zmierzająca do obejścia prawa nie może być jednocześnie czynnością pozorną z tego choćby względu, że pierwsza zostaje rzeczywiście dokonana, druga zaś jest jedynie symulowana. Niekiedy ważna może być w świetle art. 83 § 1 zdanie drugie k.c. czynność ukryta. Dopiero wówczas jest możliwe badanie jej treści i celu w świetle kryteriów wyrażonych w art. 58 k.c. Nie jest więc możliwe obejście prawa poprzez dokonanie czynności prawnej pozornej (por. wyrok SN z dnia 29.05.2013 r., I UK 649/12, LEX nr 1380863).

Ponadto przypomnieć należy utrwalone w orzecznictwie stanowisko, że jeden z celów zawarcia umowy o pracę w postaci uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego nie jest sprzeczny z ustawą (art. 58 § 1 k.c.). O czynności prawnej mającej na celu obejście ustawy można mówić wówczas, gdy czynność taka pozwala na uniknięcie zakazów, nakazów lub obciążeń wynikających z przepisu ustawy i tylko z takim zamiarem została dokonana. Nie jest natomiast obejściem prawa dokonanie czynności prawnej w celu osiągnięcia skutków, jakie ustawa wiąże z tą czynnością prawną. Skoro z zawarciem umowy o pracę ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych wiąże obowiązek ubezpieczenia emerytalno - rentowego, chorobowego i wypadkowego, podjęcie zatrudnienia nawet w celu objęcia ubezpieczeniem i ewentualnego korzystania ze świadczeń z tego ubezpieczenia nie może być kwalifikowana jako obejście prawa (por. wyrok SN z dnia 02.07.2008 r., II UK 334/07, OSNP 2009/23-24/321).

W orzecznictwie podkreśla się zresztą, że to, iż osoba zawierająca umowę o pracę jest w ciąży, nie stanowi żadnej przeszkody w skutecznym zawarciu i realizowaniu takiej umowy. Dla ważności zawartej i realizowanej umowy, bez znaczenia pozostaje także i to, że zawierając umowę osoba czyni to w celu zapewnienia sobie ochrony z systemu ubezpieczeń społecznych. Jednakże, warunkiem koniecznym dla powstania stosunku ubezpieczenia społecznego jest, aby taka umowa została zawarta przez strony, które zawierając ją mają zamiar wywołania skutków prawnych z niej wynikających (wszystkich) i aby umowa ta była realizowana (por. np. wyrok SA w Łodzi z dnia 04.02.2014 r., III AUa 695/13, LEX nr 1439146). W wyroku z dnia 14.05.2014 r., III AUA 1254/13 (LEX nr 1477215).

W tym kontekście warto zwrócić uwagę, iż wiarygodne jest twierdzenie E. M., iż podejmując faktycznie zatrudnienie od połowy stycznia 2014r. nie wiedziała, że jest w ciąży.

W niniejszej sprawie, wbrew twierdzeniom organu rentowego, podjęte przez strony umowy o pracę z dnia 17.02.2014 r. czynności nie były czynnościami pozorującymi realizację tej umowy.

Okoliczność, że w dniu podpisania umowy o pracę ubezpieczona nie dysponowała zaświadczeniem lekarskim o zdolności do pracy czy aktualnym badaniem sanepidowskim z punktu widzenia rozstrzygnięcia nie ma żadnego znaczenia. Brak takich badań może bowiem skutkować co najwyżej negatywnymi konsekwencjami, ale po stronie pracodawcy. Poza tym, jak wskazał Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z dnia 30.07.2013 r., III AUa 350/13 (LEX nr 1353765), nawet nieprawidłowo przeprowadzone szkolenie bhp, czy też brak zaświadczenia lekarskiego o dopuszczeniu pracownika do pracy nie może obciążać pracownika. Brak szkolenia i stosownego badania lekarskiego nie niweczy bowiem stosunku pracy, jeżeli osoba faktycznie wykonywała pracę tak jak pracownik.

Reasumując, w trakcie niniejszego procesu ZUS, wbrew ciężącemu na nim obowiązкови, nie wykazał, aby odwołujące zawarły umowę o pracę dla pozoru (art. 83 k.c.) bądź w celu obejścia prawa (art. 58 k.c.). Sformułowane przez organ rentowy zarzuty były więc bezzasadne.

Skoro więc między odwołującymi istniał ważny stosunek pracy i był on faktycznie realizowany, odwołująca E. M. podlega z tytułu zatrudnienia u płatnika składek A. S. obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu i rentowemu, wypadkowemu i chorobowemu w okresie wskazanym w zaskarżonej decyzji tj. od 17.02.2014 r., na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Rozstrzygając niniejszą sprawę, Sąd nie mógł jednak wskazać w sentencji wyroku, że E. M. podlegała ubezpieczeniom z tytułu zatrudnienia u A. S. już od połowy stycznia 2014 r., w związku z ustaleniami, iż faktycznie od tej daty rozpoczęła świadczyć pracę. Funkcja rozpoznawcza sądu ograniczona jest bowiem przedmiotem i zakresem konkretnej decyzji organu rentowego, a także żądaniem samych stron postępowania. Zaskarżona decyzja ZUS z dnia 06.10.2014 r. dotyczy wyłącznie okresu od 17.02.2014 r. i dlatego liczony od tego dnia okres podlegania ubezpieczeniom podlegał weryfikacji orzeczeniem Sądu.

Reasumując podniesione w rozważaniach okoliczności, Sąd uwzględnił odwołanie i orzekł jak w sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.